

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

ate: g Colati & purgati, vt ait alius Propheta, *quasi aurum & quasi argentum vt sint Domino offerentes Sacrificia in iustitia.*

§. II.

AD HANC purificationem benè, vt oportet faciendam, multum refert, quòd Sacerdos ante ipsam Missam offerat Deo Domino nostro spirituale aliud sui ipsius Sacrificiù in altari cordis sui, incipiens ab a *Spiritu*, quem Dauid vocat *contritulum, cor contritum, & humiliatum*, quod faciendum monet S. Gregorius his verbis; Necesse est, vt cum hæc agimus, nosmetiplos Deo in cordis contritione mactemus; quia qui Passionis Dominicæ mysteria celebramus, debemus imitari, quod agimus. Et quoniam Sacrificium hoc tres partes complectitur, in omnibus debet Sacerdos cum magno feruore se disponere.

PRIMUM debet in memoriam reuocare culpas suas omnes ab vltima confessione, aut Missa, quam celebravit; easquè coniungere cum ijs, quas non nouit, aut non recordatur; & cum reliquis totius vitæ præteritæ, quæ sunt innumeræ: vt ipsemet in Missa fatetur, cum dicit: *suscipe hanc oblationem pro innumerabilibus peccatis, offensionibus, & negligentis meis.* Quare pro eisdem omnibus antequam accedat ad ipsam Missam offerre debet Sacrificium Contritionis: dolens scilicet de eis, quatenus offenderunt Deum adedè benignum & bonum; vt cum ipse adedè esset aliàs improbus, electus tamen ab eo fuerit, vt eius esset Sacerdos; & nunc dignetur ad se, adhuc adedè indignum, venire; ac demisso animo petens earundem culparum & negligentiarum veniam; addito etiam firmo, valdequè efficaci proposito emendationis. Deinde offerre debet Sacrificium Confessionis, quod Propheta appellat *b vitulù laborum nostrorum*, confitendo scilicet confessario peccata sua. Quamuis enim peccatorum venialium Confessio, necessaria non sit; valde tamè vtile est, aliquoties in septimana eam facere, vt maiori cum puritate ad Missam accedat. Die autem, quo non confiteretur Sacerdoti, expedit culpas suas ipsimet Deo cum Dauide confiteri, qui dicebat. *c delictum meum cognitum tibi feci: & dixi: confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino;* suumquè peccatum cum publicano percutere, in signum desiderij quo tenetur illud contere; & cum sui cordis dolore aperire. Hanc enim ob causam præmittitur semper missæ Confessio generalis, in qua ter Sacerdos tundit peccatum suum, ad supplendum defectus, qui fortè in Confessione speciali fuerunt. Et vt Sacrificium sit perfectum, peragenda statim est pœnitentià à Confessario iniuncta; aut alia satisfactio, quæ aliquem doloris sensum adferat, adhibenda, & quasi hostia viua Deo, ad eum placandum offerenda.

DE HIS actibus, & perfectione, qua debent exerceri, fusiùs dictum est, dum egimus de Sacramento pœnitentiæ. Circa quàm Sacerdotes me-

a Psal. 50. 19

4. Dialog. c. 99.

2

b Osee. 14. 3.

c Psal. 31. 5.

3

Tomo. 1. tract. 3.

ritò debent esse valde exercitati; tum quòd cum sint Ministri huius Sacramenti, & aliorum, Pœnitentium iudices, ratione huius officij nosse debent benè quicquid pertinet ad obligationem ipsorum pœnitentiam illudque etiam præstare, quando & ipsi sunt pœnitentes: seiplos benè explicantes, suisque Confessarijs ita se subijcientes: sicut ipsimet volunt ipsos pœnitentes apertè se explicare, & ipsis subijcere. Deinde, cum ipsorum ministeria summam exigant cordis mundiciem: necesse est, frequenter maculas suas, quibus inficiuntur, abluere, & omnino ad manum habere remedium, antequam Sacrificium auspiciantur. Et in hunc finem iussit Deus, Moysen *facere labrum aneum, & ponere inter tabernaculum & ostium eius, & altare. In quod missa aqua, lauarent Sacerdotes manus & pedes quando ingressuri essent Tabernaculum Testimonij, & accessuri ad altare, ut offerrent in thymiama Domino.* Qua figura significabatur, quòd Sacerdotes debeant promptu habere lauacrum pœnitentiæ, in quo culpas suas abluant, antequam in DEI tabernaculum intrent, & accedant ad Sacrum altare, ut sua offerant Sacrificia. Nominatim autem lauandæ sunt manus, & pedes: ut opera & affectus purificentur. Non enim decet lordidis pedibus ingredi in Sancta sanctorum; nec res sacras manibus maculatis contingere. Et eo spectant etiam manuum lotiones, quæ nunc ante Missam, & in eius medio fiunt, ut postea videbimus. Nec vacat mysterio, quòd non iusserit Deus lauari caput, aut faciem: non enim ea prætermisit, quòd non debeant valde esse munda: sed ut Sacerdotes intelligant, adeo puram vitam ducere se debere à culpis grauioribus, quæ faciem maculant & rubore suffundunt: ut opus non sit expresse eis dicere; ut eam abluant: si sit maculata. Sed in eo quoque latet mysterium, quòd scriptura Diuina dicit e fecisse Moysen labrum aneum prædictum (in quo Sacerdotes lauarent) *de speculo mulierum, quæ excubabant in ostio tabernaculi.* Et quænam hæc sunt specula, (ait Gregorius) nisi præcepta Diuinæ legis, eiusque consilia, in quibus puræ animæ in hoc exilio viuentes, seipsas aspiciunt, vigilantes ad ostia cœlestia, expectantes diem in quo pateat ipsis in cœlū aditus? Ex his igitur speculis cõsueitur hoc lauacrum, ut Sacerdotes illud aspicientes, deprehendant proprios defectus contra Dei præcepta, & consilia, & propria sui status; lauentque maculas quibus sunt infecti, & excitentur ad imitandam puritatem animarum, quæ, in hæc Specula aspicientes, puram duxerunt vitam. Vera enim pœnitentia non debet sistere in culparum mundicie, sed progredi ad renouationem bonorum operum: accipiendo pro exemplari, quòd imitentur, excellentem & purissimam vitam Sanctorum Sacerdotum, qui fuerunt in Ecclesia. Nam si, qui nunc sunt, illis æquarantur in dignitate: æquum omnino est, ut etiam studeant illis esse in Sanctitate æquales, & cum eadem obeant munia, ac ministeria: non sint inferiores in puri-

d Exod. 3. 18

e. s. s. 2 & c.
s. s. 4.

e Exod. 38. 8

Homi. 17. in
Euangelia.

puritate & perfectione, ipsis ministerijs conueniente.

Nec tamen etiam postquam benè se abluerit Sacerdos, existimare debet sufficientem se habere mundiciem; sed profunda potiùs humilitate se immundum iudicare, & quasi nauseam in Dei conspectu mouere, iuxta id, quod scribitur in Iob: *Quid est homo, vt immaculatus sit, & iustus appareat natus de muliere: inter Sanctos nemo immutabilis, & caeli non sunt mundi in conspectu eius: quanto magis abominabilis & inutilis homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?* Quomodo igitur satis mundum me existimabo, vt labijs meis sacrum calicem attingam, & purissimum mei Saluatoris sanguinem bibam? *g Va mihi* (dicebat Ilias) *quia vir pollutus labijs ego sum, & in medio populi polluta labia habentis ego habito.* Vix autem Propheta hæc verba protulerat, cum volauit ad eum vnus de Seraphim, & in manu eius calculus, quem tulerat de altari. *Ei tetigit os eius, ac peccatum eius mundauit.* Commiseretur enim Dominus noster humilium, qui suam fatentur immundiciam, à qua cupiunt liberari: vt sancto ipsius altari mundè assistant: vt autem eos desiderij sui compotes faciat, communicat eis accensos Contritionis & amoris affectus, quibus amplius in sua puritate perficiantur.

¶ Iob. 15. 14.

¶ Iai. 6. 5.

CAPVT. VII.

SACRVM MISSAE PRAECEDERE DEBET TANQVAM

Præparatio, Oratio & Meditatio. Ponuntur septem considerationes, singule pro singulis hebdomadæ diebus.

AD MISSAM DIGNE CELEBRANDAM præmitti quoque debet insigne illud Sacrificium, de quo Dauid: *a dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo; eleuatio manuum mearum sit quasi Sacrificium vespertinum.* Potest autem hoc Sacrificium duobus modis offerri. *Primus* est legendo Psalmos & orationes vocales, quas Ecclesia ad hanc præparationem in ipso Missali proponit: legendo tamen eos cum animi sensu ac deuotione eo modo, quem post Horas Canonicas inferiùs indicabimus: *Secundus* modus est, per exercitium orationis mentalis, quæ magis propriè comparatur cum incenso, quod positum super prunas comburitur & dissoluitur: estque Sacrificium in Altari cordis offerendum: in quo (vt dicitur in Leuitico, & inferiùs amplius explicabitur) *b Ignis semper ardebit; quem nutriet Sacerdos subiciens sanctarum considerationum ligna mane per singulos dies:* & postquam benè erit accensus, imponetur incensum petitionum & orationum, quæ ascendant ad conspectum Dei. Officium itaque perfecti Sacerdotis debet esse: ipsi Sacro Missæ præmittere aliquam meditationem circa Diuina mysteria; variisque considerationibus sese exercere, quæ excitet varios cordis affectus, amoris, reuerentiæ, timoris, humilitatis,

¶ Psal. 140. 2.

¶ celestium
affectuum
¶ Leui. 6. 12
Tract. 3. c. 3.